

SAHÂBENİN ÜSTÜNLÜĞÜ VE İNCİL

Sayın hocam, 1. Sahabenin kendilerinden sonra gelen tüm insanlardan üstün oldukları doğru mu? 2. Allah'tan indirildiği şekilde İncil herhangi bir dönemde kitap haline getirildi mi? Yoksa sizden öğrendiğim bir bilgiden yola çıkarak Zebur'un Hz. Davut'un ilahileri olduğu gibi İncil de Hz. İsâ'nın vaazları ve yaptıklarıdır. En derin hürmetlerimle...

Cevap: Sahâbenin, kendinden sonraki nesillerden üstün olduğu görüşü, rivayet edilen şu hadise dayanmaktadır:

"Khayru'l-kurûni karnî summellzîne yelûnehum summellezîne ye-lû-nehum: Nesillerin en hayırlısı, benim neslim (yani benim zamanımda yaşayıp beni görmüş olan arkadaşlarım) sonra onların ardından gelenler ve daha sonra onların ardından gelenlerdir."

İşte bu hadîse dayanılarak sahabîlerin, daha sonra gelecek bütün Müslüman kuşaklardan daha hayırlı olduğu bir inanç haline getirilmiştir. Ama bu anlayış, Kur'ân'a uymaz.b Çünkü Kur'ân: "Sizin en değerliniz, Allah'tan en çok korkanınızdır" derken insanlar veya kuşaklar arasında bir ayırım yapmamıştır. Ayrıca bu düşünce, insan psikolojisine de uymaz.

Şöyle diyebiliriz: Elbette Peygamber'i görüp ona bütün gönlüyle bağlanmış, onun uğrunda can feda etmeğe her zaman hazır olan sahâbîler peygamberlerden sonra Allah katında en makbul insanlardır ama yine de bunun değerlendirmesini ancak Allah yapar, insanlar değil.

Peygamber'e can feda eden sahâbîler yanında Peygamber'in ardından dünya çıkarına kapılan, yanlış işler yapan, yalanlar uydurup Peygamber'in sözü gibi göstermiş olan sahâbîler de vardır. Peygamber'in torununa kılıç çekmekten çekinmeyen insanlar da sahâbî idiler. Şimdi bu yanlış işleri yapmış olan insanları en üstün insan olarak görmek ne derece Kur'ân ile bağdaşır, onu biraz düşünmek gerekir.

Cevap 2) Şunu iyi bilmek gerekir ki Hz. İsâ, kendisinin ardından yazılı bir kitap bırakmamıştır. Zaten bilindiği gibi peygamberliği sadece üç yıl gibi kısa bir zaman sürmüştür. Onun vefatının ardından havârîleri, ondan duydukları sözleri, gördükleri olayları çeşitli kimselere yazdıkları

mektuplarla anlattılar. İşte bu mektupların derlenmesinden yüzlerce İncil meydana geldi. 325 tarihinde toplanan İznik Ruhani meclisinde bu yüzlerce İncil arasından bugünkü Dört İncil (Matta, Luka, Yohanna, Markos İncilleri) doğru kabul edilip diğerleri sahte sayıldı. İşte İnciller böylece otorite kazanmış oldu.

Gerçek böyledir ama Kur'ân, bizzat İsâ'nın sözleri olmasa da onun düşünce yapısını yansıtan bu kitapları İlâhî kabul etmekte, doğrulamakta ve İncil'e inananlardan, onun hükümlerini uygulamalarını istemektedir (Mâide)

Bu İncillerin hiçbirinde Hristiyanların inanç haline getirdikleri teslîs (üçleme) inancı olmadığı gibi bu anlama gelebilecek bir söylem de yoktur.